

1) *Изъявително*, което показва, че дѣйствиѣ, или состояніе дѣйствително принадлежи на подлежаще-то;

2) *Сослагателно*, което показва прѣдположеніе, че дѣйствиѣ, или состояніе принадлежи на подлежаще-то;

3) *Повелително*, което показва желаніе, повелѣніе, прошеніе.

5. Измѣненіе сказуемаго по наклоненія:

1) Изъявит. накл.: *азъ отвадамъ на лозе-то*.

2) Сослаг. накл.: *отишьль быхъ на лозе-то, ако да бяхъ свободенъ отъ работъ.*

3) Повелит. накл.: *иди на лозе-то*.

6. Да кажатъ во всички-тѣ наклоненія сказуемы-тѣ въ слѣдующи-тѣ прѣдложенія:

1) Ты ся учишь добръ.—Мы прочетохме тѣхъ книгъ.—Вы не си знаете урока.

2) Напишете нѣколко прѣдложенія за онова нѣчто, което навѣрно знаете.

3) Напишете нѣколко прѣдложенія за онова нѣчто, което само прѣдполагате.

4) Напишете нѣколко прѣдложенія, изъ които всяко да съдържава молбъ, или заповѣданіе нѣкому.

§ 6.

ВРЕМЕНА.

1. Въ това прѣдложеніе: *пишъ тетраджъ изъ Българскъ-тѣхъ Исторіѣхъ*, сказуемо-то: *пишъ тетраджъ*; показва работъ, кождо прави Цонь въ само-то время, кога говори за нехъ.

Сказуемо-то, кога показва, че дѣйствиѣ, или состояніе принадлежи подлежащему въ то само время, кога ся говори за него, стои въ настояще время.

2. Въ прѣдложеніе: *кога дойде Пенко въ класса, Цонь пишеше*, сказуемо-то: *пишеше*, показва, че Цонь продължавалъ да пише въ онова прѣминъло время, кога дошьль Пенко въ класса.